

עפ"ת (חיפה) 65496-10-25 - עארף עבאדי, נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 65496-10-25 - עארף עבאדי, נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 65496-10-25

עארף עבאדי,

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[17.11.2025]

בפני כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה מיום 23.10.25, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו [תת"ע 5727-01-25].
2. בקצרה ייאמר כי נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בצומת שלא בכיוון החץ. על פי כתב האישום, בתאריך 28.10.22 בשעות הבוקר, בכביש 22, נהג המערער ברכבו בכביש המחולק לנתיבים בהם סומנו חיצים, ועבר בצומת שלא בכיוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנס המערער לצומת.
3. ביום 6.5.25 התקיים דיון, אליו לא התייצב המערער. לבקשת נציג המשיבה, הורשע המערער ובו ביום נגזר דינו. על המערער הוטל עונש של קנס בסך 600 ₪.
4. ביום 15.9.25 הוגשה בקשה לביטול פסק הדין. נטען כי המבקש אינו מודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, כי בגין הדו"ח הגיש בקשה להארכת מועד להישפט אשר התקבלה, כי מי שנהג בפועל ברכב הוא אדם אחר (בנו של המערער) המשתמש ברכב דרך קבע. נטען בנוסף כי המערער לא קיבל את הזימון לדיון, אשר חזר בציון "לא נדרש".
5. בית המשפט קמא הורה למשיבה להגיש תגובתה לבקשה, אך המשיבה לא הגיבה, ומשכך ניתנה החלטה על יסוד החומר שבפני בית המשפט. בהחלטתו מיום 23.10.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע כי אישור המסירה המצורף לתיק נושא את שמו של המערער, מספר תעודת הזהות שלו וכתובת מגורים עדכנית, שם עובד הדואר מבצע המסירה, חתימתו של עובד הדואר ותאריך המסירה. משכך, קמה חזקה לפיה דבר הדואר הומצא כדין. המערער לא סתר חזקה זו.

6. עוד קבע בית המשפט קמא כי המערער הגיש בקשה להישפט בגין הדו"ח, ובקשה זו התקבלה (בהיעדר אינדיקציה לקיומו של אישור מסירה). בהמשך לכך, היה על המערער לברר באופן יזום אחר המועד שנקבע לבקשתו, ולא להמתין בחיבוק ידיים.
7. נקבע לבסוף כי תצהירו של המערער ותצהיר בנו - הם לקוניים ואינם מבססים כדבעי את הטענה כי הרכב היה בחזקת הבן. המערער טען כי בנו קיבל דו"חות נוספים, אלא שטענה זו אינה מגובה. היה על המערער לצרף את הדו"ח, שבכוחם לתמוך בטענתו.
8. בהיעדר עילה לביטול פסק הדין - דחה בית המשפט קמא את הבקשה, ומכאן הערעור.
9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.
10. כידוע, פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם - ניתן לביטול בהתקיים אחת העילות המנויות בסעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי - האחת היא קיומה של "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו"; השנייה היא "אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
11. בענייננו, סבורני כי בית המשפט קמא לא שגה בקביעתו, בדבר היעדר אינדיקציה ל"סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" של המערער. בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה, כמפורט לעיל. דבר הדואר (הכולל את זימונו של המערער לדיון שהתקיים ביום 6.5.25 בבית המשפט קמא) - חזר בציון "לא נדרש". אישור זה מקים חזקת מסירה כאמור בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי. הנטל עובר לפיכך למערער להוכיח כי דבר הדואר לא נמסר לידיי בשל סיבה מוצדקת, שאינה נעוצה בהימנעות המערער מלדרוש את דבר הדואר. בדין קבע בית המשפט קמא, כי לא די בטענה בעלמא ("לא קיבלתי") כדי לסתור את חזקת המסירה, ושומה היה על המערער להניח תשתית ראייתית ממשית.
12. על אף האמור, נראה כי העילה השנייה המנויה בסעיף 130 הנ"ל - מתקיימת בעניינו של המערער. בדין קבע בית המשפט קמא כי לא די בתצהיר לקוני - של המערער ושל בנו - כדי לבסס כדבעי את הטענה לפיה הרכב נמצא בחזקת בנו של המערער, וכי הוא אשר עושה בו שימוש קבוע. לו בכך הייתה מסתכמת טענת המערער, הרי שגם דינה היה דחייה. אלא שהמערער הגיש - בגין הדו"ח מושא הערעור - בקשה להארכת מועד להישפט [המ"ש 10.24-126], בקשה אשר התקבלה בהחלטת בית המשפט לתעבורה בחיפה מיום 7.11.24. לבקשה זו שהגיש המערער - צורפו מספר דו"חות אשר ניתנו בין השנים 2021-2023 בגין נהיגה ברכב הנ"ל. הדו"חות נמסרו בעת ביצוע העבירות לנהג - בנו של המערער. יש בדו"חות אלו כדי לתמוך - ולו לכאורה - בטענת המערער לפיה הגם שהרכב רשום על שמו, הרי שהוא בחזקה ושימוש קבוע של בנו.
13. נוכח האמור, ולו לפנים משורת הדין, אני מוצא לנכון לאפשר את החזרת הדיון לבית המשפט קמא, על מנת לתת למערער את יומו בבית המשפט.
14. סיכומי של דבר - הערעור מתקבל. פסק דינו של בית המשפט קמא מבוטל. התיק יוחזר לבית המשפט קמא להמשך דיון בפניו. המערער יוזמן לדיון בבית המשפט קמא באמצעות בא כוחו, עו"ד אמיר חאג'. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים. ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ו, 17 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.